# Gorlickie dialogi — wywiad z ks. Michałem Olechnym

Wywiad z ks. Michałem Olechnym dotyczący jego kapłaństwa oraz wspomnień z września 1939 roku i okupacji niemieckiej w Libuszy.

**Ks. Michał Olechny**

Urodzony 27 września 1931 roku w Libuszy. Zmarł 24 września 2025 r. Ukończył siedmioklasową szkołę podstawową w Libuszy, gimnazjum i liceum w Bieczu oraz Metropolitalne Seminarium we Wrocławiu. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1955 roku. Posługę kapłańską pełnił w Brzegu Dolnym od 1955 roku (wikariat), a od 1957 do 1999 roku był proboszczem w Chróścinie. Pełnił tę funkcję najdłużej w diecezji — aż 42 lata. Będąc już na emeryturze, powrócił na ziemię gorlicką i zamieszkał w Klęczanach u rodziny.

**Wywiad z ks. Michałem Olechnym przeprowadzony przez Urszulę Karasińską (pracownika MBP w Gorlicach) w Libuszy.**

**Dofinansowano ze środków Muzeum Historii Polski w Warszawie w ramach Programu „Patriotyzm Jutra”**

**Spis treści:**

**00:00:15** — wybór drogi życiowej — kapłaństwo
**00:01:00** — nauka w Liceum Ogólnokształcącym w Bieczu
**00:01:30** — z powodu braku miejsc odmowa przyjęcia do seminarium w Tarnowie, przyjęcie do Arcybiskupiego Seminarium Duchownego we Wrocławiu we wrześniu 1950 roku
**00:02:30** — psikus kolegów ze szkoły — skierowanie do Służby Polsce (SP) zamiast do seminarium
**00:03:00** — wyjazd do kompanii SP w Kleszczewie (po otrzymaniu nakazu)
**00:03:50** — po miesiącu służby wyjazd do seminarium dzięki życzliwości komendanta SP
**00:05:40** — opis podróży pociągiem z Kleszczewa do Libuszy
**00:05:55** — wyjazd do Wrocławia — opis zburzonego miasta
**00:07:10** — pomimo dwutygodniowego spóźnienia do seminarium zdanie egzaminu i przyjęcie w poczet studentów
**00:09:20** — pięcioletnia nauka w seminarium
**00:09:30** — posługa kapłańska w Chruścinie — najdłuższe w diecezji proboszczostwo — 42 lata
**00:12:15** — przejście na emeryturę w 1999 roku i powrót w rodzinne strony
**00:13:00** — wspomnienie września 1939 roku w Libuszy — potyczka polskich żołnierzy z Niemcami
**00:14:45** — „zanim przyszli Niemcy, uciekliśmy z mamą na plebanię” — opis drogi na plebanię: zarośnięta Libuszanka, spotkanie z polskim żołnierzem, obstrzał, płonące stogi siana
**00:16:25** — wkroczenie Niemców do Libuszy przed 8 września — armaty i mnóstwo żołnierzy jadących w stronę Krygu i Żmigrodu (tzw. trasą cesarską prowadzącą obok budynków Rafinerii)
**00:18:35** — „przed wojną tata z mamą pracowali w Rafinerii, dzięki temu wybudowali domek”
**00:18:35** — „dziadek Zawiliński — oprócz tego, że był kościelnym — miał sklepik”
**00:19:00** — „przy moście w Libuszy była strzelanina”
**00:20:00** — „po przejściu Niemców Libuszanie ściągnęli zwłoki polskich żołnierzy, którzy zginęli w potyczce na moście i ich pochowali — byłem tego świadkiem”; postawienie brzozowego krzyża, przyjazd na grób żony i córeczki

jednego z zabitych
**00:22:00** — „wszystkich potem ekshumowano i przeniesiono na cmentarz wojskowy w Zagórzanach”
**00:22:35** — nauka w czasie okupacji w Libuszy; nauczycielki: pani Tomalanka, pani Malinowska
**00:23:10** — wysadzenie Rafinerii przed przyjściem Niemców
**00:24:15** — praca zarobkowa rodziców i siostry podczas okupacji
**00:25:20** — radzieckie naloty samolotowe na Niemców w dzień przed wyzwoleniem
**00:26:00** — „po drugiej stronie CPN, koło dołów rafineryjnych, w czasie okupacji znajdował się, jak niektórzy mówili, przejściowy obóz niemiecki”; czasem rozstrzeliwano jeńców, a ciała wrzucano do dołów
**00:29:05** — ślady krwi, zapiski przetrzymywanych jeńców i znaleziony pistolet — to wspomnienia ks. Olechnego z wizyty w tzw. przejściowym obozie niemieckim zaraz po zakończeniu wojny
**00:31:25** — rozpoczęcie rosyjskiej ofensywy na Niemców (ostrzał z katiusz) — opis nieba w nocy, huk wystrzałów i ucieczka Niemców
**00:33:10** — wkroczenie rosyjskich wojsk do Libuszy — opis głodnych żołnierzy plądrujących gospodarstwa
**00:34:35** — opowieść o wyjątkowym smaku chleba pieczonego przez matkę
**00:35:50** — pochód niemieckich jeńców wojennych maszerujących tzw. cesarką w stronę Biecza; „szli jeńcy, konie, osły, wielbłądy”
**00:37:45** — głód w Libuszy — opis rozdrapania końskiego mięsa przez Libuszan, po zastrzeleniu konia z kolumny prowadzącej jeńców niemieckich
**00:38:05** — „potem (po wyzwoleniu) się uspokoiło, pojawiła się policja, kryminał znajdował się w bieckim Ratuszu”
**00:38:20** — Żydzi w Bieczu przed wojną
**00:38:45** — karczma żydowska w Libuszy — lokalizacja